

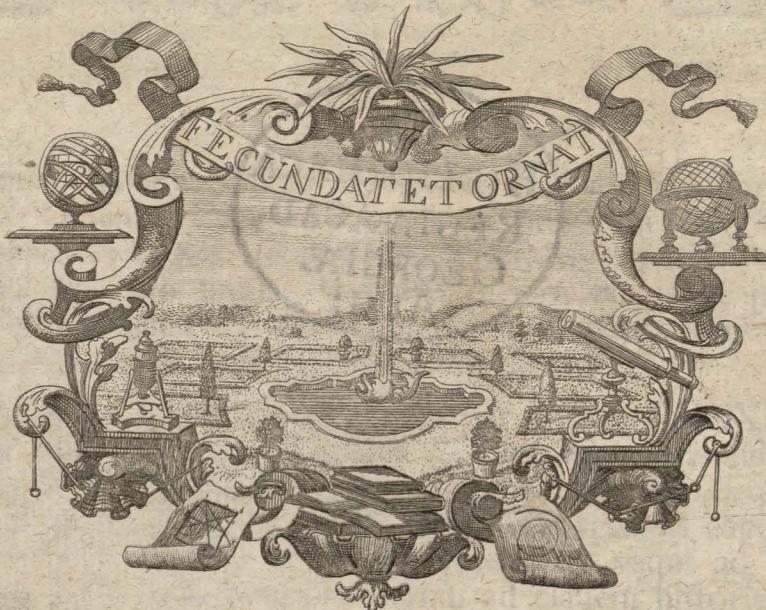
COMMENTATIONES

SOCIETATIS REGIAE SCIENTIARVM

GOTTINGENSIS

AD A. CICCLXXXIX ET LXXXX.

VOLVMEN X.

CVM FIGVRIS.

GOTTINGAE

TYPIS JO. CHRISTIAN. DIETERICH.

cicclxxxxi.

I N D E X
C O M M E N T A T I O N V M
VOLVMINIS DECIMI.

Praefatio C. G. Heynii

p. i - XXIV

Commentationes physicae:

Jo. Frid. Blumenbach Decas Collect. suae craniorum diuersarum gentium illustrata	p. i
Jo. Frid. Gmelin de zinci atque antimonii cum plumbo coniunctione	28
Eiusd. Obseruationum et experimentorum chemicorum spicil.	42-53

Commentationes mathematicae:

Abrah. Gotth. Kaestner de micrometris, quae tubis inferuntur, obiectis terrestribus adhibendis	p. i
Eiusdem Cylindrorum rectorum se decussantium sectiones ad geometriam fornicum relatae	30
Ge. Sim. Klügel de perturbationibus corporum coelestium facilius et concinnius euoluendis Partis primae Sectio I.	54
Eiusdem — Partis primae Sectio II.	76
Anton. de Zach de oppositione Vrani	91
Abr. Gotth. Kaestner de fornicum superficiebus et solidis computandis	104 - 127

Commentationes historicae et philologicae.

Tho. Chr. Tychsen de numis Cūfīcīs in bibliotheca acad. Gotting. adseruatis Commentatio altera, numos Dynastiarum compl.	p. i
Eiusdem de numis orientalibus in bibliotheca acad. Gotting. adseruatis Commentatio tertia, numos Turcicos, Tataricos, Persicos, Georgianos, Indicos aliasque complectens	21
Chph. Meiners de veterum Aegyptiorum origine	57
	Chr.

Chr. G. Heyne priscae artis opera ex epigrammatibus graecis partim eruta partim illustrata; nunc quidem antiquiorum operum memorabilia. Commentatio I.	—	80
Commentatio II.	—	104
A. H. L. Heeren de Graecorum de India notitia et cum Indis commerciis. Pars prima de India Graecis cognita	—	121
Jo. Gottlieb Buhle de ortu et progressu pantheismi inde a Xenophane Colophonio primo eius auctore vsque ad Spinozam	—	157
Chph. Meiners de caussis ordinum siue Castrarum in veteri Aegypto, atque tam in antiqua quam in recentiori India	—	184
Jo. Chph. Gatterer de insignibus Austriaco-Vngaricis	—	200
Eiusdem de origine aquilae imperialis	—	224
Eiusdem de insignibus Lotharingicis	—	270-304
* * *		
Elogium Jo. Andr. Murray per Chr. G. Heyne.		
Elogium Jo. Dav. Michaelis per eundem.		

*Tabulae aeri incisa.**Ad Commentationes physicas:*

Jo. Frid. Blumenbach Decas craniorum tab. I.	ad p. 12
II.	14
III.	16
IV.	—
V.	17
VI.VII.VIII.	19
IX.	21
X.	23

Ad Commentationes mathematicas:

Abr. Gotth. Kaestner de micrometris tab. ad p. 28.	
de sectionibus cylindrorum tab. I. II. ad p. 52.	
Ge. Sim. Klügel de perturb. corp. coelest. tab. I. ad p. 74.	

Abr. Gotth. Kaestner de fornicibus computandis tab. p. 112.

Ad Commentationes historicas:

T. C. Tychsen Numi Cufici tab. III. IV.]	
Numi Turcici tab. V.]	ad p. 56.
Jo. Chph. Gatterer Insignia Austriaco-Vngarica tab. p. 201.	
Eiusd. Insignia Lotharingica tab. p. 304.	

IO. FRID. BLVMENBACHII
DECAS COLLECTIONIS SVAE CRA-
NIORVM DIVERSARVM GENTIVM
ILLVSTRATA.

D. XII. DEC. MDCCCLXXXIX.

Quam sibi posuerat legem LINNAEV^S vir summus in specie-
bus plantarum designandis, vt scilicet non nisi sibi ipsi
visas plantas reciperet, ne dubia certissimis misceret, toties, quod
ipse addit, elusus ab auctoribus, tantum abest ut ipsi quod ab aliis
factum vidimus, tanquam incredulam diffidentiam vitio vertamus,
vt potius dolendum censemus, eandem sapientem normam in reli-
quo historiae naturalis studio, zoologia praesertim, ob longe maiores
et magnam partem inuincibiles difficultates non aequa adhiberi
posse.

Quantam enim *autopsia* huic studio afferat lucem facile pate-
bit vel ingentia eius incrementa, imo vero nouam quasi et dignio-
rem vere scientificam faciem perpendenti quam ab eo inde tempore
nactum est, quo primum collectiones rerum naturalium quas *musea*
vocant condi ceperunt. Et eo magis sane mirandum cultiores gen-
tes Europaeas, in tanto quo omni aevo naturalem historiam colue-
runt studio, tam sero tamen de eiusmodi museis, tamquam omnis
naturalis studii subsidio primo et principe et promo condo cogitasse.
Aequa vero mirum per bina ista cum dimidio secula quibus iam col-
ligendi res naturales industria homines nostros ad luxuriosum fere
vsque excessum tenuit, vnicae ea quae ad ipsius hominis naturalem
historiam et varietates praesertim generis humani attinent adeo negle-

ta et praetermissa esse, vt et in ditissimorum alias museorum catalogis vix unum alterumue id argumentum spectans specimen reperias. Neque minus incomprehensibile in universum hancce humani generis naturalem historiam tam diutissime incultam et neglectam iacuisse, ita vt et apud classicos et maxime polygraphos praeteritorum seculorum zoologos qui universum fere regni animalis ambitum indagando complexi sunt, vt apud CONR. GESNERVM, Io. RAVM etc. vnic de ipsis hominis historia altissimum regnet silentium. Imo si a FABRICII a) philologico magis labore discesseris, ante BUFFONIUM vix ullus extiterit qui ea quae varietatem generis humani natuam attinent curatius et ex professo tractauerit.

Arrisit argumentum cum ante tria circ. lustra de dissertatione quam vocant inaugurali cogitarem, neque ab eo inde tempore idem horis subsecuius ulterius indagare destiti, tum quod grauitate aequa ac amoenitate animum teneret, tum quod et amicum quasi vinculum naturalem inter historiam et physiologiam preeberet; imo vero etiam quod mea intererat continuata istius agelli cultura ea quae in iuuenili illo opusculo minus curate aut per transennam saltem dicta erant, renouatis curis emendare et quantum in me esset magis magisque ad naturae veritatem componere.

Inprimis vero eo vitio laborare libellum facile agnoui, quod in eo conficiendo fere vnic ex libris sapere mihi licuerit, ita vt maxima pars eorum quae de hominum varietatibus continebat, non nisi ex itineriorum farragine compilata, verbo ex charta in papyrus translata esset.

Nec studio ergo nec sumptibus pepercit huic defectui quantum licebat mederer, vtque subsidia mihi compararem ex ipsa natura petita, quibus varietates gentium rite dignosci possunt, crania viz., embryones, pilorum specimina, aliasque corporis partes huic scopo inservientes. Denique vero et imaginum ad viuum curate factarum copiam. Et

a) IO. ALB. FABRICII diff. critica de hominibus orbis nostri incolis, specie et ortu aucto inter se non differentibus. Hamb. 1721. recus. in E. i. opusculor. sylloge. s. A

Et annuente fortuna et suppetias ferentibus fautoribus et amicis rara mihi contigit felicitas insignem id genus apparatus anthropologicum conquirendi, cuius specimen, decadem scil. *craniorum diuersarum gentium* in praesentiarum exhibere et illustrare animus est. Craniorum inquam quibus ad gentilitias varietates distinguendas et definiendas nulla alia humani corporis pars aptior videtur, cum caput osseum (praeterquam quod animae domicilium et officina, imo vero interpres quasi et explanator eius sit, vtpote vniuersae physiognomiae basin et firmamentum constituens,) stabilitati suae maximam conformatio[n]is et partium relatiuae proportionis varietatem iunctam habeat, vnde characteres nationum certissimas desumere licet.

Cum vero omnis vis et visus eiusmodi rerum in studio anthropologio vnic ex eo pendeat vt *genuinae* sint, ante omnia regulas et criteria enarrare mihi liceat, quibus ipse in dijudicandis craniis vtor.

Et quidem primum et princeps est vt de occasione et via inquiramus qua cranium eiusmodi exoticum ad manus nobis venit. Ideo collectioni meae iunctas habeo epistolas autographas fautorum et amicorum a quibus ista cimelia accepi et quibus tanquam documentis cuiusvis cranii authentica origo demonstratur. Quae vlo modo dubia aut ambigua videri possent, ea separatim pono, et de dubitationis causa in catalogo moneo.

Porro curiose seruo partes accessorias cranio vni alterius forte adharentes, si tales fuerint vt ipsae iam genuinam eius indolem demonstrare possint; vt in mumiarum b) craniis bitumen aut byssi

A 3

reli-

b) Parum quidem antehac tribueram iis quae vulgo apud auctores, ALSTONIVM aliasque leguntur de mumiis spuriis, quae nuperis temporibus a fraudulentis hominibus in genuinarum imitamentum paratae et venditae fuerint. Ipse tamen ante aliquot annos Norimbergae, apud nugiendum quandam eiusmodi pseudomumiā oculis meis usurpauī cuius fraudulendam originem, et si pro genuina venditaretur, praeter reliqua inuolucrum curatior indagatio demonstrabat, vtpote quae partim sericeis, partim linteis laciniis constabant, pice conglutinatis, cum e contrario byssi genuini ne vestigium quidem deprehendere potuerim.

reliquias etc. Ita Caribaei cranio quod munificentiae perill. BANKSII Baroneti debeo, peropportune seruati sunt passim adhaerentes capilli recti, rigidusculi, quibus vel primo intuitu si adhuc opus esset scrupulus tolli potest ne forte ad aethiopes pertineat fugitiuos c) quos Caribaeas insulas et maxime insulam Sti Vincentii inde a medio seculi praeteriti magno numero habitare, et passim indigenarum Indorum singularem capitis formam, artis imitamento acquisitam prae se ferre d) notum est.

Tunc vero cranium ipsum ad examen reuocandum, et inquirendum num et vere characteristicum sit et anthropologico scopo in seruire possit. Fieri enim potest ut et vere genuinum cranium tam huic fini male respondeat si forte morbosa affectione laborebat, aut individuali partium disproportione quam casus intulit, deformatum sit. Ita enim et inter nostrates passim occurunt homines capitum forma adeo singulari conspicui, ut si eadem vniuersae cuidam genti communis esset, haec inter varietates humani generis iure meritoque poneretur. Cauendum ergo ne et in exotico cranio similem fortuitam deformationem pro gentilitia sumamus; cui quidem errori omnium optime obuiatur si plura eiusdem gentis crania inuicem comparare licet.

Si hoc non datur, imagines saltim conferendae ad viuum factae, et quibus aut artificis docta manus, aut periti iudicis autoptae testimonium fidem facit.

Refero huc quoque, imo vero praefero subinde icones quae, etiam si non personam aliquam ut vulgo dicitur, exhibeant, tam

c) Cf. LABAT *voyage aux Iles de l'Amérique* ed. 2. T. VI. pag. 243 sq. — „L'habillement uniforme n'empêche pas qu'on ne distingue aisément les Caraïbes des Nègres, ces derniers ont les cheveux crépus et fins comme de la laine, au lieu que les Caraïbes les ont noirs, longs, droits, et fort gros..”

d) Cf. THIBAULT DE CHANVALON *voyage à la Martinique* p. 39 sq. — „Les nègres introduits chez les Caraïbes en prirent les moeurs et les coutumes. Ils aplatisirent comme eux la tête de leurs enfans par devant, en la comprimant entre deux planches dès qu'ils sont nés, ce qui la rend difforme et monstrueuse.”

men characterem gentis egregie demonstrant, vt antiqua sigilla et idola Aegyptiaca, aut icunculas hodiernorum Sinensium, Calmucorum, Indorum Americae borealis etc.

Denique et auctores adeo, itinerarios praesertim, et quatenus eorum relationes cum ipsa natura conueniant, dispicio.

Aut grauiter fallor, aut neglectus critici huius studii in craniis diuersarum gentium rite examinandis caussa est miri dissensus et contradictionum quibus ea ab inuicem discrepare videmus quae passim de specifica et characteristica nationum quarundam capitum figura apud egregios ceteroquin auctores relata legimus. Quando vc. desideratissimus CAMPERVS characterem Calmuccorum in angusta et quasi carinata cranii eorum forma ponit, quam e contrario latitudine singulari vel primo intuitu conspicuam esse omnes qui eam gentem norunt vno ore testantur. Aut si DAUBENTONIVS Sinensium crania in museo Parisino seruata nullatenus a gallicorum hominum capitibus differre scribit, cum LINNAEVS e contrario Sinenses ob anomaliam plane conici capitum figuram in systemate naturae ad monstrofas hominum varietates referat.

Proximum est vt iam ea momenta enarrarem quibus maximē crania ab inuicem discrepant et vnde ergo characteres eorum distinctius desumere licet.

Non defuerunt viri cel. et egregie anatomice docti qui peculiarem lineam constituerent tanquam normam s. regulam ad differentiam craniorum hominis et brutorum determinandam; quo vc. occipitalis linea DAUBENTONII v. cl. et facialis amicissimi CAMPERI pertinent. Ille scil. binas lineas rectas animo concipit: alteram nempe inde a margine postico foraminis magni occipitalis per marginem inferiorem orbitae, decurrentem: alteram vero per planum horizontale istius foraminis magni, media inter utrumque condylum via, ductam: angulumque quo binae istae lineae inuicem concurrunt pro normali quasi cranii charaktere habet. CAMPERVS contra alias binas lineas rectas se inuicem secantes constituit. Prima

mat nempe horizontalem per meatum auditorium externum ^{e)} et narium ossarum fundum ducetam. Alteram vero quae ossis frontis supra nasum prominentem partem tangit et inde ad extremum usque limbum alveolarem superioris mandibulae decurrit. In angulo qui binarum istarum linearum concursu efficitur constare creditur vir egregius non solum differentiam animalium sed et diuersarum generis humani nationum.

Vtraque vero harum regularum, et si ingeniose excogitata, mihi tamen magis ad craniorum diuersitatem in brutis animantibus quam in humani generis varietatibus definiendam, apta videtur. Ut enim taceam esse in quarundam nationum craniis characteres distinctius in quae neutra istarum linearum cadit (quale quid vc. iam inter Europaeas de Scotis relata legimus ^{f)} quos malarum prominentia insignes dicunt,) in vniuersum tamen ab una parte variabilis utriusque lineae in craniis unius eiusdemque gentis inconstantia, et ab altera e contrario similitudo eiusdem in craniis toto reliquo habitu mirum quantum ab invicem discrepantibus, cuius copia craniorum ad manus est, facile patebit.

Quod enim DAUBENTONII occipitalem lineam attinet, directio plani foraminis magni in eiusdem gentis capitibus (ut vc. in binis Turcarum craniis quae dum haec scribo ad manus sunt, aut in tribus aethiopicis quae infra recensebuntur) diuersissima saepe conspicitur.

Contra-

^{e)} Ita in E. I. kleinere Schriften T. I. P. I. pag. 15. In alio vero opere scil. *natuurkund. Verhandel. over den Orang outang etc.* tab. II. fig. 2. eandem lineam horizontalem infra tuberculum dicit, quod mastoideo hominis processui respondet.

^{f)} „Quis celsas Scotorum malas explicauerit? nemo. An ideo specie discrepare habendi sunt? „ scil. IO. HYNTER de hominum varietatibus pag. 3.

„The high cheekbones of the Scotch are a national feature. „ S. R. RAMSAY on the treatment of Africian slaves pag. 217.

„Die hohen Jochbeine und die daher entstehende Form der Backen geben dem Cptn. Cook ein etwas schottisches Ansehen. „ coniunctiss. LICHTENBERG in Götting. Magazin 1780. P. II. pag. 287.

Contrario fere vitio CAMPERI facialis linea laborare videtur quod nempe satis similis esse possit in craniis cetera reliquo vniuerso habitu toto quod aiunt coelo ab inuicem abhorrentibus: maxime ideo, quod nasi directionis nulla in ea habita sit ratio. Est, vt exemplo vtar quod vt tot alia munificentiae Perill. L. B. DE ASCH debeo, inter nouem crania quibus paucis abhinc septimanis denuo me donauit vnum e gubernio Kostromensi quod si facialem eius lineam spectes, qualem CAMPERS definuit, a forma veterum Graecorum ideali proxime abest; si vero nasum horride depresso et vniuersum reliquum habitum consideres e tali stemmate ortum potius peierares quo monstrosa facies pertinet quam S. R. LAVATER pro Baschkirensi exhibuit g).

Aptius sane quod facies humanas attinet a latere visas, anthropologico scopo inferuet immortalis viri ALB. DVRERI schema quod in egregio opere de symmetria partium in rectis formis humnorum corporum ea sectione vbi de virilis capitinis compositione agit h), primo statim loco posuit, quodque ternas faciei lineas terminales constituit; frontalem vnam, alteram nasalem, tertiam denique maxillarem.

Verum in vniuersum et in hac historiae naturalis parte vt in reliquis *naturalem* quam vocant methodum, quae longe plurimos corporis organici characteres simul sumtos complectitur, artificiali qua singularem tantum characterem a reliquis abstractum pro fundamento systematico ponunt, praeferendam puto: ideoque in ordinandis et describendis variarum gentium craniis neque DAUBENTONII, neque CAMPERI, neque DVRERI regulas vnicice adhibui sed vniuersum eorum habitum indagavi.

Ne tamen vagae sint et ambiguae *habitus* istius vniuersi voces, ex tota cranii compage bina in primis selegi ossa quibus tanquam fundamentis reliqua capitinis forma cuius varietates gentilitias quae-rimus, inititur, *frontale* sc. et *maxillaria*.

Fron-
g) *Physiognom. Fragmenta* T. IV. pag. 314.

h) fol. Eij^b editionis principis a. 1528.

Comment. Phys. Tom. X. B

Frontalis enim ossis formam vniuersae fere caluariae habitus sequitur, cum plani circularis directio lateralem angustiam aut amplitudinem capitis demonstret; supremus vero ossis margo quo cum sagittali futura concurrit, verticis acumen aut depressionem. Ut arcuum superciliarium et glabellae differentias taceam vnicce in hocce osse positas.

A maxillaribus vero ossibus narium primo amplitudo pendet tum et ipsa nasalium ossium directio, et pro malarium processuum configuratione ossium iugalium ipsis appositorum maior minorue protuberantia, et (quae magni in hac disquisitione momenti est) malaris soueae ratio qua iugale os ad anteriora ossis maxillaris transit: denique et limbi alveolaris siue angustia siue amplitudo. Quid quod et inferioris mandibulae forma et habitus, cum alveoli eius et dentes istis superioris maxillae respondeant, ex huius fabrica aestumari potest.

Ex vtroque vero osse, maxillari nempe et frontali iunctim sumto orbitarum quoque directio, amplitudo et profunditas pendet.

Hisque ergo ossibus normalibus tanquam fundamento positis facile exin vniuersi craniorum habitus characteres firmi et stabiles quatenus etiam in vicinis ossibus positi sunt vterius deduci poterunt: firmi inquam et stabiles; quae enim ab iisdem ossibus remotiora sunt vt occiput, aduentitiae magis varietati amplitudinis et figurae obnoxia videntur, vtpote quae saepe in craniis eiusdem gentis, quod ad reliqua sibi simillimis, multimode ludere videmus.

Iam ergo ad ipsam decadem craniorum accedamus quorum cauſa hactenus dicta praefati sumus. Omnia quidem et singula peculiari et characteristicā forma ab inuicem distinguuntur: nullum vero magis a reliquis discrepat quam et in aliis animantium domesticorum speciebus capita diuersarum varietatum passim ab inuicem differre videmus, apri v. c. cranium ab eo suis domesticae: ita vt et hocce argumento vniuersi generis humani communis ex uno eodemque stemmate primitivo origo patescat. Quum vero et in aliis organicorum corporum speciebus quae in numerosos quasi naturae lusus

DECAS COLLECTIONIS SVAE CRANIORVM. II

lusus degenerando abierunt, ut tuliparum aut caryophyllorum flores, hi ipsi degenerationis lusus in classes diuidi soleant, idem quoque in generis humani nativa varietate commode fiet: utpote quam proxime ad naturae veritatem in quinque classes redigendam puto, quae quidem omnes gradatim et inobseruabili transitu inter se confluunt ita ut non nisi arbitrariis limitibus definiri possunt, in vniuersum tamen ex principali corporei habitus differentia qua gentes a gentibus distinguntur, petiae videntur.

Et quidem I^{ma} earum Europaei complectuntur cum Asiatis maxime occidentalibus citra Obin et mare Caspium nobis obuersis, ut et Cisgangetanis, cumque Africae borealis incolis. Vno verbo orbis fere veteribus cogniti homines; plus minus candida cute conspicui et ea faciei forma quam nos Europei pulchriorem arbitramur.

II^{da} Reliqui Asiatae cum Americae maxime borealis habitatoribus, occidentalibus sc. Kamtschatkæ vicinis, et orientalibus Grönlandis et Esquimotis. His omnibus color magis subfuscus, facies planior, palpebrarum apertura angustior, capillus tenuior.

III^{ta} Reliqui Africani; plus minus nigri, maxillis magis prominulis, naso obtusiore, labiis tumidioribus, capillo plurimumque crispero.

IV^{ta} Reliqui Americani, cuprei maxime coloris, capitis forma varia plerisque artificiali, capillo rigidiore, recto.

V^{ta} Maris pacifici incolae ad Indiae vsque orientalis insulanos. Plerumque ex nigro fusci, faciei partibus (contraria ac in II^{da} varietate ratione) alte prominentibus, naso latiore, ore amplio, capillamento vberrimo, denso.

Et eundem quidem ordinem sequatur decadis huius craniorum recensio, quae priorum quatuor varietatum specimina memorabilia exhibet; in quibus explicandis ita versatus sum ut primo loco fon-

tem indicem vnde quodus eorum in meam supellestilem deuenierit: tum notas principes et characteristicas cuiusvis eruam; quibus reliqua in eodem obseruata subiungo; memorabilia quidem, verum de quibus nondum mihi constat an gentilitia sint, anue accidentalia et indiuiduo quod describo propria. Ultimo demum loco icones ad naturam factas hominum ad quos cranium pertinet, et auctorum de capitibz eorum forma relationes cum ipsa natura confero.

* * *

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA QUATERNA.

I. MVMIAE AEGYPTIACAE.

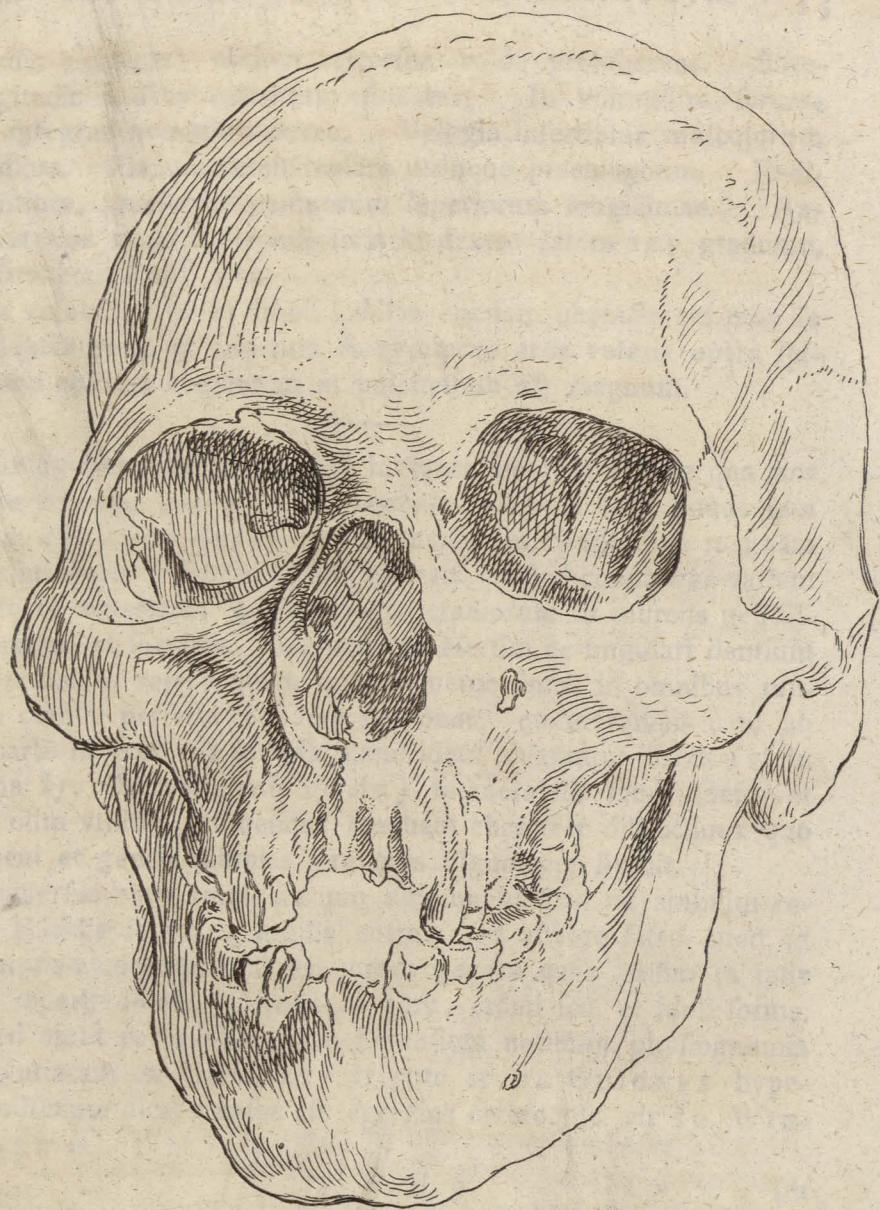
(— Tab. I. —)

Agmen ducat cranium hominis tum aevi quo vixit antiquitate, tum gentis ad quam vt verisimillimum est, pertinuit, dignitate et celebritate memorabile; veteris nempe Aegyptii medicatum caput. Emi cum aliis Aegyptiacis rebus naturalibus a Friderico mercatore Dantiscano cum ex Aegyptiaco itinere redux a. 1779 exeunte urbem nostram appuleret.

Characteres primarii: caput augustum ad latera compressum, maxime versus verticem. Frons parua et eleganter fornicata; reliqua contra facies a glabella ad menti apicem vsque elongata. Arcus superciliares arcuatae, valde prominentes, maxime vbi foramina supraorbitalia ipsis vtrimeque subiecta sunt. Orbitae amplae, approximatae i. e. angusto saltu osse ethmoide abinuicem sejunctae. Malaris fossa pone foramen infraorbitale profunde deppressa. Inferior mandibula magna, robusta. Dentes vaegrandes, et incisorum quoque coronae crassae, cylindricae magis aut obtuse conicae i) quam scalpriformes.

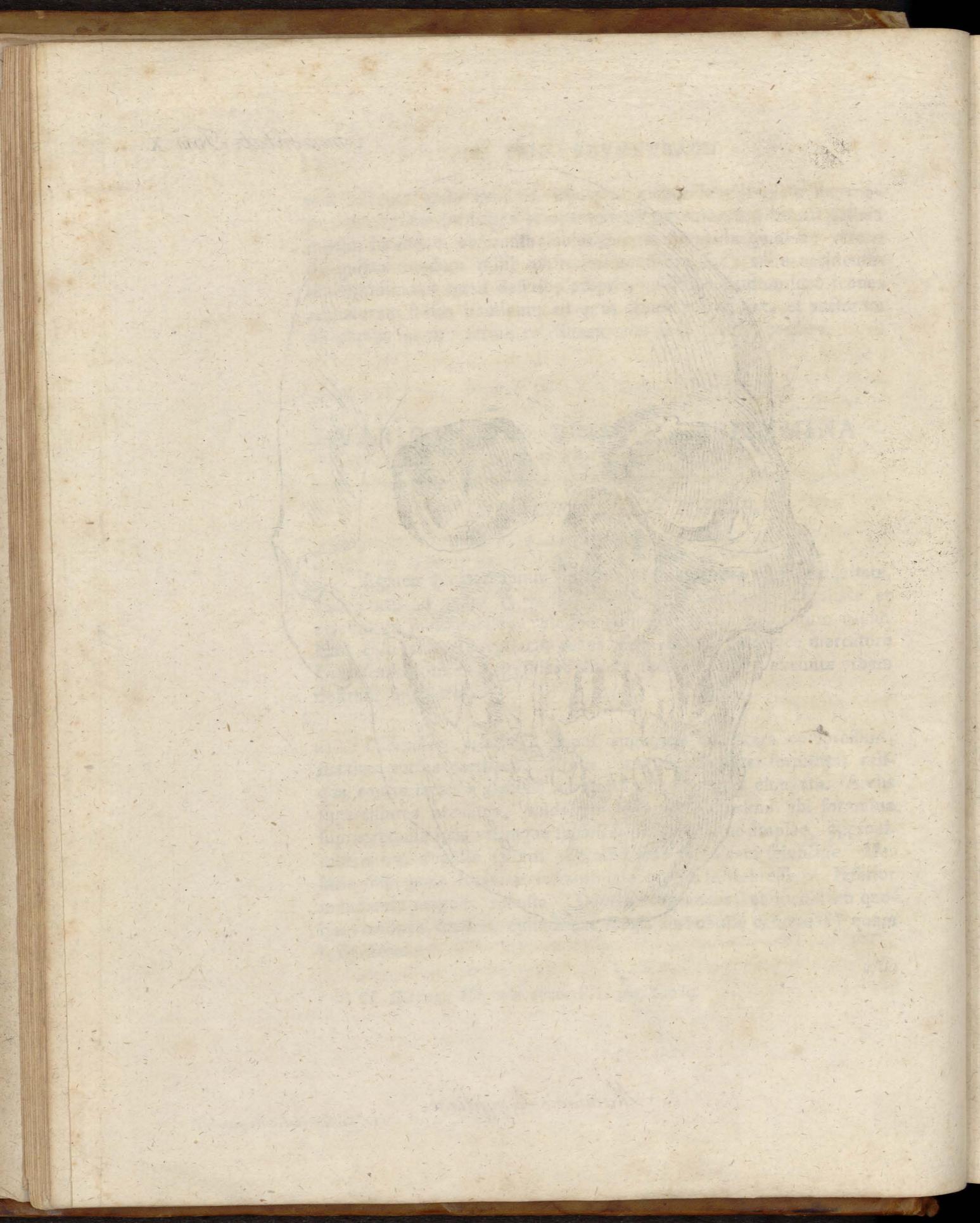
i) Cf. Götting. Magazin 1780. P. I. pag. 109 sq.

Commentat. Tom. X.

I. Mumiae Aegyptiacæ.

S. Zimmer del. Ruyens h.f.

Alia obseruata: occiput retrorsum valde protuberans. Suturae sagittalis tractus extrorsum sulcatus. In vniuersum suturae adhuc integrae nondum deletae. Vestigia insertionis musculorum profundiora. Planum semicirculare vtrinque praemagnum. Radices dentium, praesertim caninorum superiorum longissimae. Anulus exterior mandibulae inferioris in dextro latere 105 graduum, in sinistro contra = 118.

In vniuersum huius crani habitus eundem characterem praeferre videtur quem et ingentia Aegyptiacae artis veteris opera spiringant, non quidem elegantem et pulchellum ast magnum.

Vix quidem monitu opus est in tanta seculorum serie qua mos cadauera balsamo condiendi in Aegypto solemnis fuit, inque tam variorum eius terrae dominorum et incolarum vicissitudine magnam mumias intercedere debere varietatem tam quodad condituae variam rationem et materiem; quam quodad craniorum in mumiis gentiliatam formam et speciem. Idemque praesertim de singulari dentium incisorum habitu valet; quem quidem nemo sanus in omnibus mumiis craniis perfecte eundem supponet, quem tamen cum ab altera parte in non vna mumiа plane idem obseruatus fuerit (vt in Casselana *k*, Cantabrigensi *l*) etc.) memorabilis sane videtur et fortassis olim utiliter adhibendus tanquam character distinctius quo vnius aeui et gentis mumias a reliquis dignoscere licebit.

Vniuersus vero crani de quo agimus habitus ad amissim respondet Osiris idolo ex argilla cocto, sed affabre facto quod in museo academicо seruatur, ex eorum genere quae passim in ipsis mumiis reperiri solent. Vtriusque vero, crani scil. et idoli forma, toto quod aint coelo abhorret a Sinensium notissima physiognomia cui Aegyptiacam ex GOGUETI vt puto et DE GUIGNES hypothesis simillimam dicere ausus est egregius ceteroquin vir Io. WINCKELMANN *m*).

B 3

Ita

k) Cf. cl. BRÜCKMANNI archiatri Brunsuicensi relationem de ea mumiа. Brunsv. 1782. 4.

l) v. MIDDLETON's miscellaneous works. Lond. 1752. 4. T. IV. p. 170 sq.

m) Geschichte der Kunst des Alterthums pag. 56.

Ita etiam ea quae celeber peregrinator THOM. SHAW de
mumiarum craniis perhibet n) quod nempe aliquantum crassiora
sint ac nostratia magis ex HERODOTI notissima relatione praeiudi-
cata, quam ex ipsius naturae obseruatione hausta videntur. Mihi
fane varias mumiarum caluarias earumque fragmenta comparanti,
osfa haecce variae quidem sed non adeo insignis crassitie visa sunt.
In cranio quod descripsi idem explorare, bituminis copia vetat quo
encephali cavitas adhuc scatet.

II. TURCAE.

(— Tab. II. —)

Donum Perill. L. Bar. DE ASCH qui binis craniis Turcarum
in nupera miranda expugnatione Oczacouensi m. Decembri a. 1788
occisorum collectionem meam ditauit.

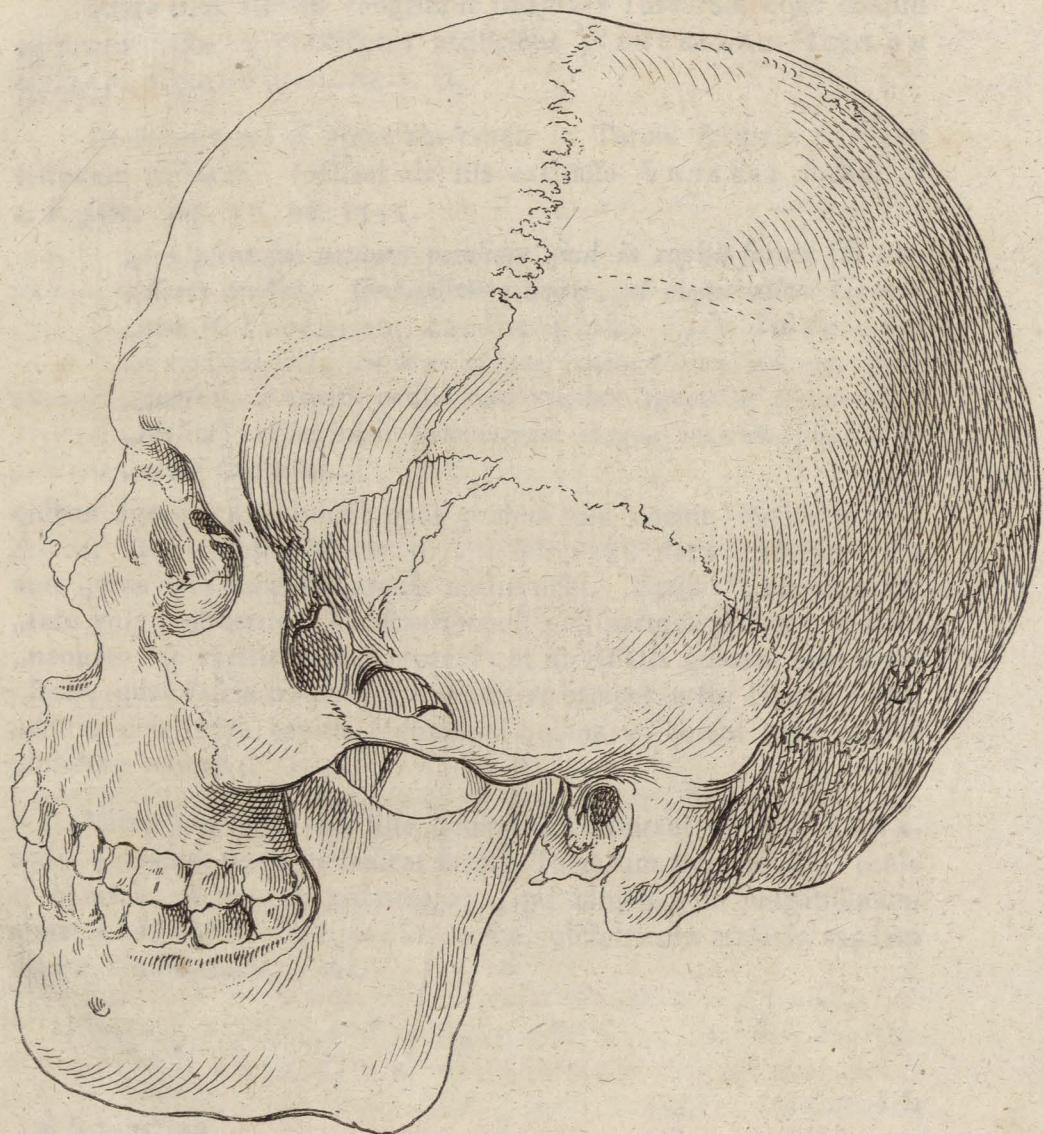
Characteres primarii: caluaria fere globosa; occipitio scil. vix
villo, cum foramen magnum pene ad extremum baseos crani positum
sit. Frons latior. Glabella prominens. Fossae malares leuiter de-
pressae. In vniuersum faciei symmetrica et elegans proportio.

Alia obseruata: Protuberantia occipitalis externa vix vlla. Con-
dyls occipitales ingentes, valde arcuati. Sutura coronalis vtrimeque
versus tempora subtilissimis maeandris anfracta. Narium apertura
angustior inferius hemicycli in modum rotundata. Maxillae su-
perioris pars alveolaris breuissima, ita vt quae naribus subiecta est,
vix digitii minimi latitudinem altitudine aequet.

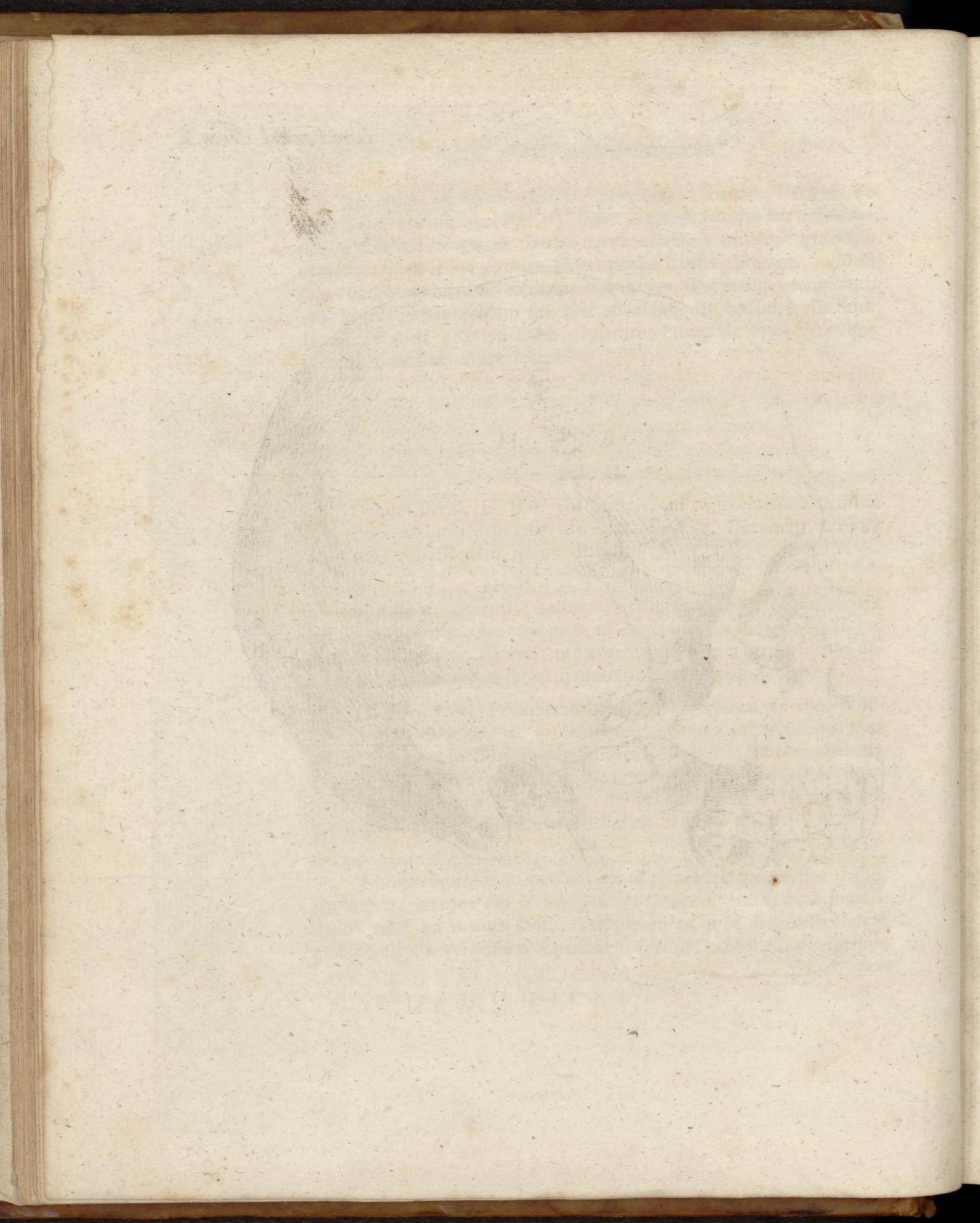
Perfecte inuicem conueniunt, quod primarios quos dixi charakte-
res attinet, vtraque ista crania quae ex Generos. DE ASCH munifi-
centia mihi ad manus sunt. Vtrique etiam quod fere orbicularem
globosi capitis verticalem superficiem spectat, ad amissim respondet
pars

n) *Travels* pag. 377. ed. Lond. 1757. 4.

Commentat. Tom. X.

III. Turcae.

pars caluariae Turcici militum praefecti in obsidione vrbis Neuhaeuſel
a. 1685 occisi, quae ex celebri museo Harreriano Ratisponensi
in meum transiit.

Porro cum iisdem congruunt imagines Turcarum quas contuli
ad viuum factae a peritissimis artificibus WENCESLAO HOLLAR
et DAN. CHODOWIECKI v. cl.

Denique vero et globosam cranii in Turcis formam uno ore
testantur auctores: sufficiat ex his excitasse VESALII locum de
c. h. fabr. pag. 23. ed. 1555.

„— plerasque nationes peculiare quid in capitis forma sibi vin-
„dicare constat. Genuenium namque, et magis adhuc Graeco-
„rum et Turcarum capita globi fere imaginem
„exprimunt, ad hanc quoque (quam illorum non pauci ele-
„gantem, et capitis quibus varie vtuntur tegumentis accommodum
„censem) obstetricibus nonnunquam magna matrum solicitudine
„opem ferentibus.,,

quibus egregie respondent quae pridem me docuit Perill. B. DE
ASCH litteris humanissimis d. 20. Iul. 1788 datis, adeoque diu
ante quam ipsa quae dixi crania nactus esset. Scribit scilicet „quae-
„rere vulgo obstetrics Constantinoli post partum e matre qualem
„neonato suo capitis formam optet? et ab Asiatis quidem eam prae-
„ferri, quae fascia transuersa frontem et occiput arcte cingente effi-
„citur, quia rubra capitis tegumenta quibus vti solent tunc melius
„insidere putant.,,

Mirandum ergo potuisse quem iam excitaui WINKELMAN-
NVM egregiam quam praedicat capitis Turcarum formam felici coelo
et climatis clementiae tribuere o), qui tamen ipse vulgatissimum
quem modo diximus VESALII locum, obstetricum artificio eandem
aperte vindicantem, citet.

o) l. c. pag. 24.

III. ASIATAE MACROCEPHALI.

(— Tab. III. —)

Misit **ASCHIUS** generosiss. et *probabiliter* Tattárici hominis esse scripsit. Singulari plane et insolita forma conspicuum est, in vniuersum tamen summa symmetria insigne adeo ut morboſi quid aut monſtroſam aliquam contra naturam fabricam ſubeffe, non eſt quod ſuſpicari liceat. Cum vero de propiore eius origine nihil certi adhuc conſtiterit praeter designationem eorum quae ipſi peculiaria ſunt, quae vltro addam non habeo.

Vertex inprimis valde elatus, compressus, carinatus. Sutura ſagittalis ab vtraque pagina prorsus deleta, coronali e contrario et lambdoidea perfecte ſuperſtitibus. Neque enim ſenio euauiffe iſtam ſagittalem, praeter hancce reliquarum integritatem, vniuersus quoque cranii habitus demonstrat, dentium v. c. malarium coronae apicibus perfectis et integerimis, nihilum detritis; poſtemis quos ſapientiae dentes vocant vix progerminatis etc. Occipitum declive, elongatum. In interna verticis facie eo loco vbi alias ſutura ſagittalis decurrit, fossa cui ſinus venosus longitudinalis adiacet profunde inſculpta eſt.

IV. CASACCI DONENSIS.

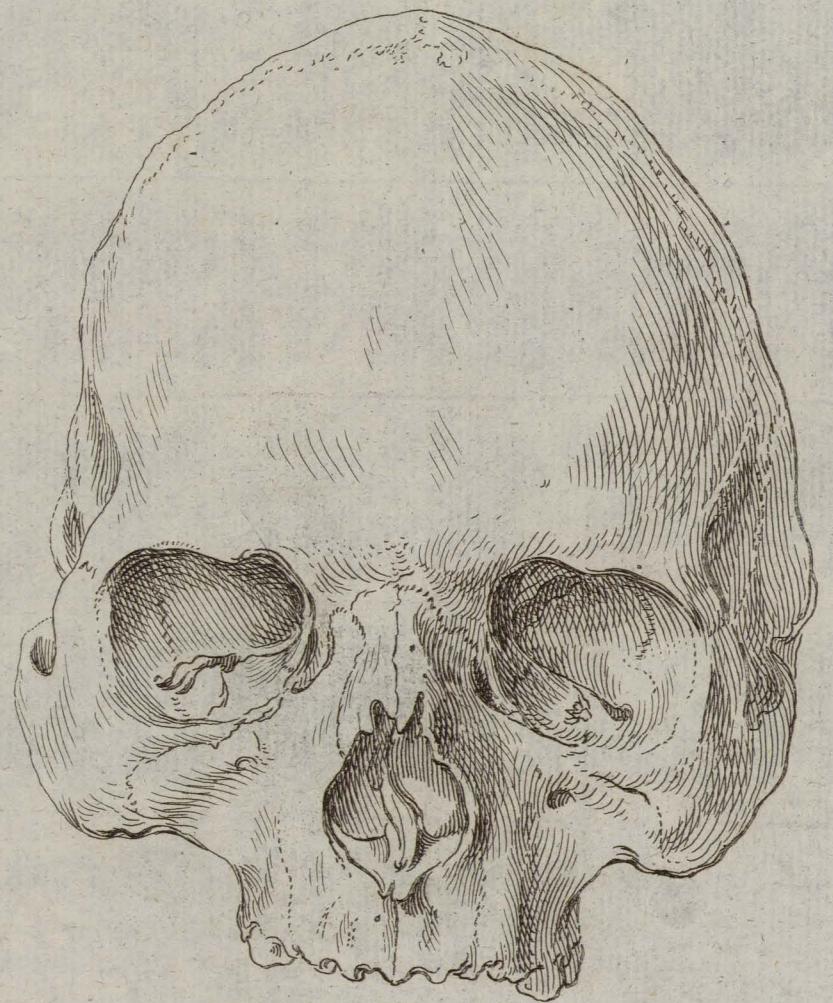
(— Tab. IV. —)

Eidem Perill. B. DE ASCH summae liberalitati (cui in vniuerſum iam viginti duo crania, maximam partem Russici imperii nationum, debeo;) integrum quoque ſkeleton Casacci Donensis acceptum refeſo, cuius cranium praesens icon exhibet.

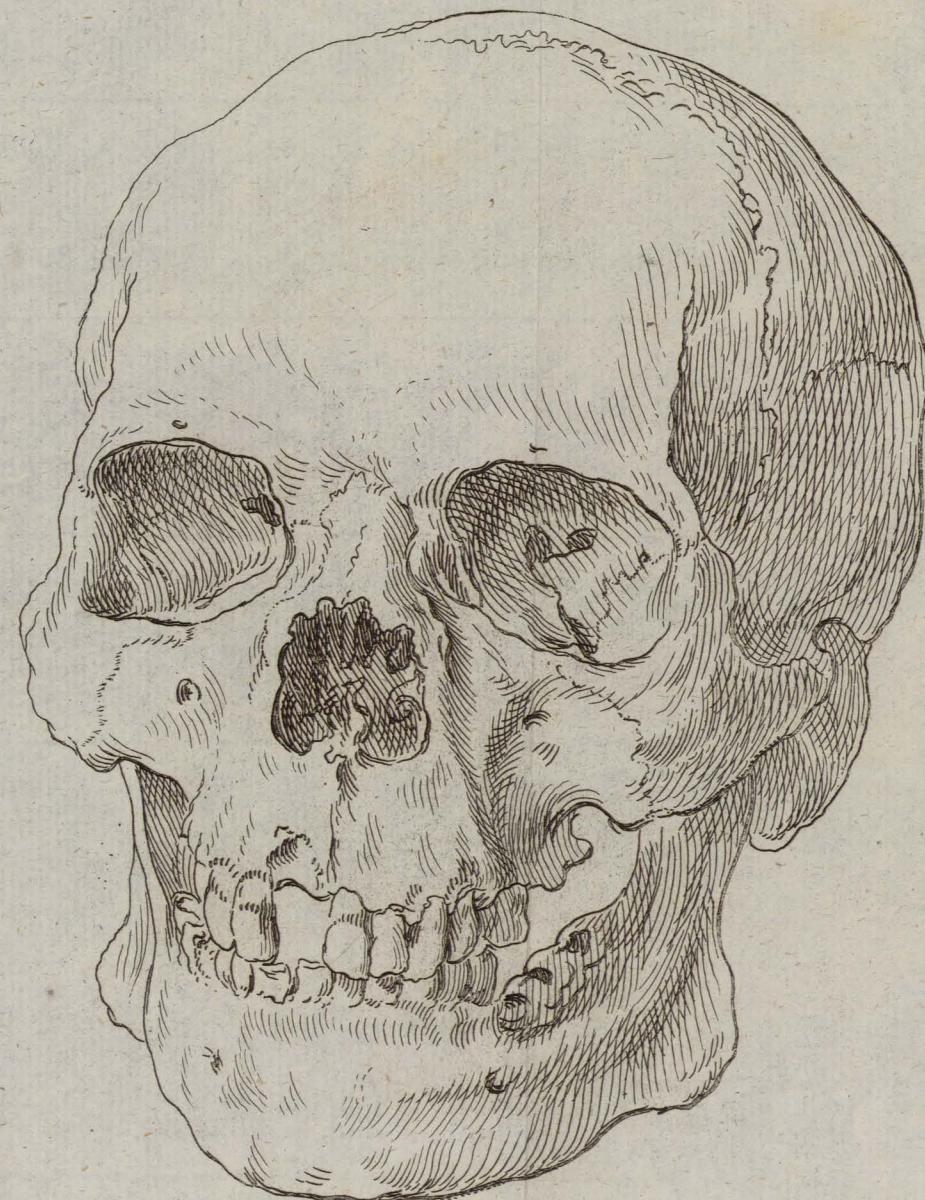
Habitus in totum horridus. Orbitae maxime profunda et latae, ſed valde depreſſae. Narium apertura late patula. Arcus ſupercliares inuicem absque glabellae intercapdine fere contiguae et protuberantes. Limbus plani ſemicircularis vbi a processu orbitali

externo

Comentat. Tom. X.

III. Asiatae macrocephali.

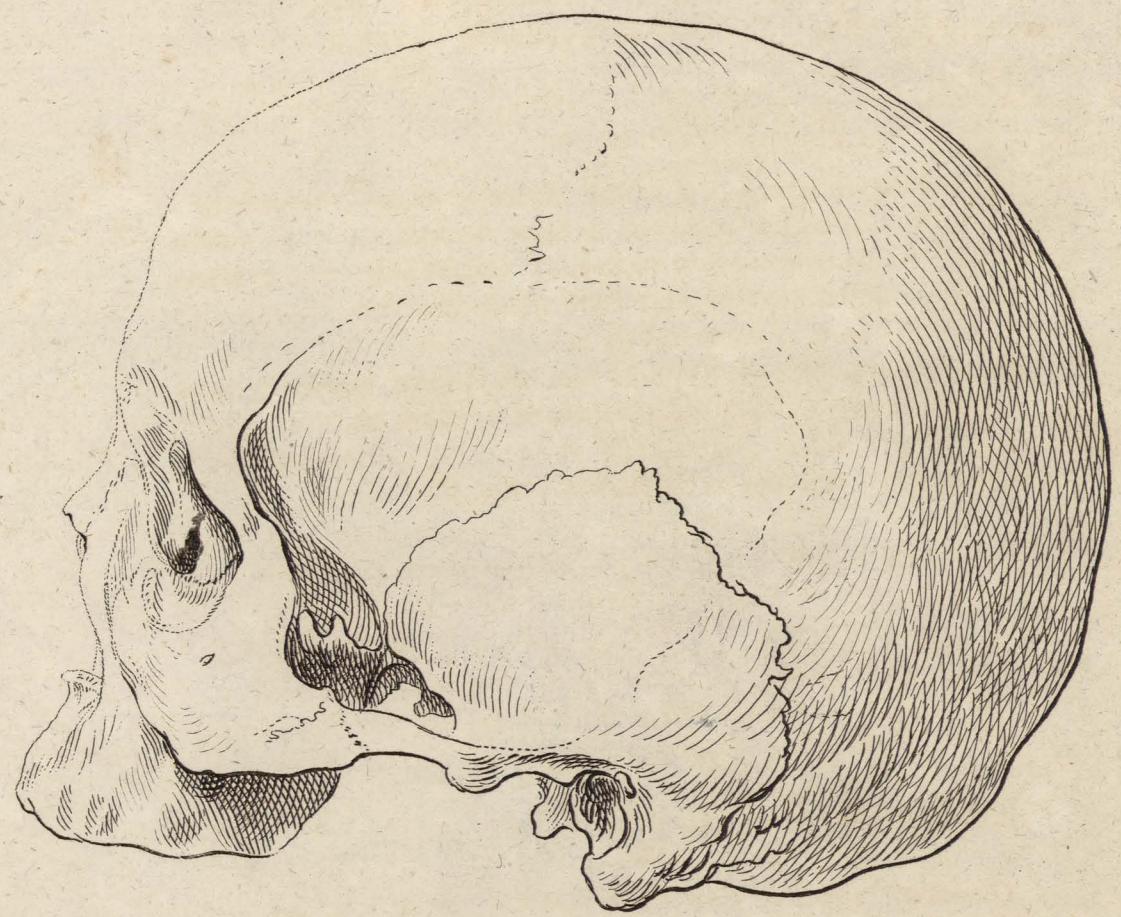
IV. Casacci Donensis.

Comentat. Tom. X.

Laudatio

Commentat. Tom. X.

V. Calmucci.

externo ossis frontis sursum vergit, in acutum quasi iugum abiens; anguli alarum maxillae inferioris fere monströse extrorsum tractae, et masseterum insertione valde inaequales et quasi hispidi. Foramen occipitale angustius. Crassities ossis occipitalis prope protuberantias enormis. Sed et textura ossium caluariae tam densa, ut hinc illinc casu detritae marmoris durissimi aut iaspidis politi in modum niteant. Hinc et pondus vniuersi cranii ingens.

Verum et reliqui sceleti partes capitinis horridae conformatiorespondent. Cylindrica v. c. ossa præter modum crassa et ponderosa. Pectoris os quatuor fere digitos transuersos latitudine aequans, et quae sunt huius generis alia, rude robur testantia. Faciei quem diximus habitus, iam ad alterius generis humani varietatis formam accedere videtur: cui respondent quae apud classicos itineratores relata legimus esse utique inter Cosacos qui vultu et physiognomia proxime a Calmuccis absint p).

VARIETATIS SECUNDÆ SPECIMEN.

V. CALMUGGI.

(— Tab. V. —)

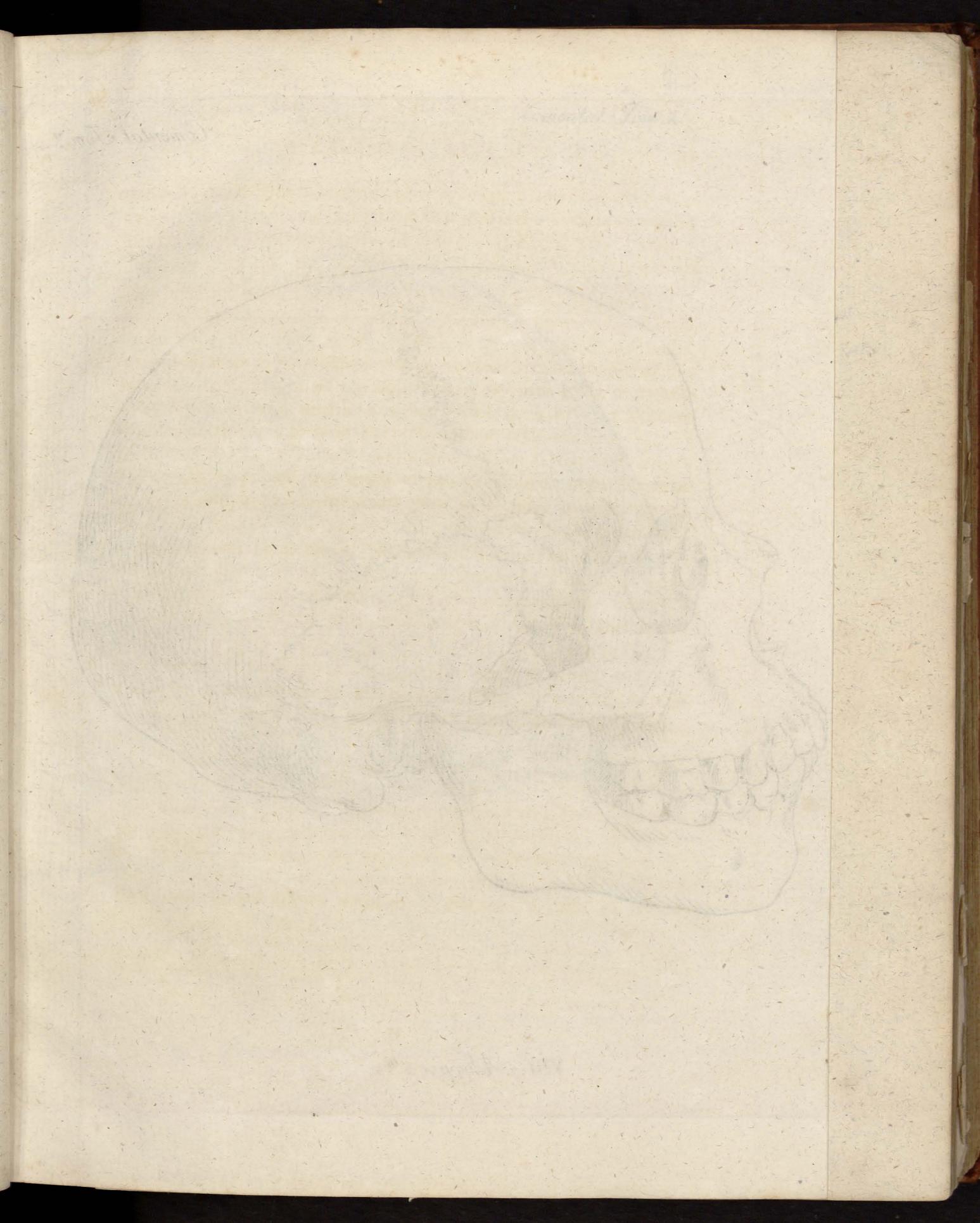
Itidem donum ASCHII generosissimi.

Characteres primarii: Facies complanata, vertex depresso, eiusque ossa utrinque protuberantia. Nasi ossa minutissima, ad perpendiculum fere declinata. Arcus superciliares vix vlli; et nasi radix tam parum depresso ut frontis arcus per planam glabellam ad nasti iugum vix sensili flexura transeat. Narium apertura per exigua. Malaris fouea planissima.

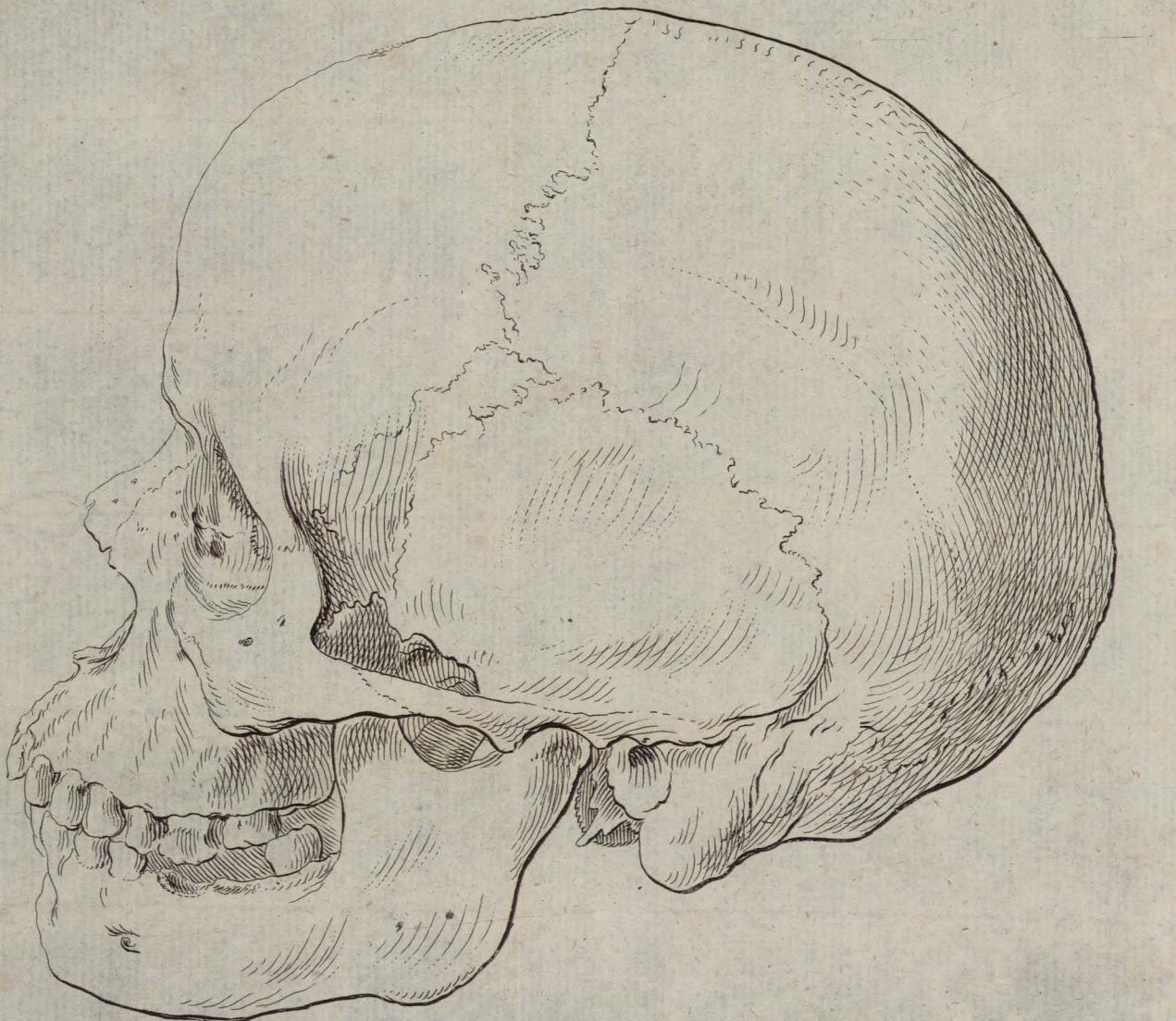
p) Cf. v. c. SAM. G. GMELINI Reise durch Russland T. I. pag. 174.

Comment. Phys. Tom. X.

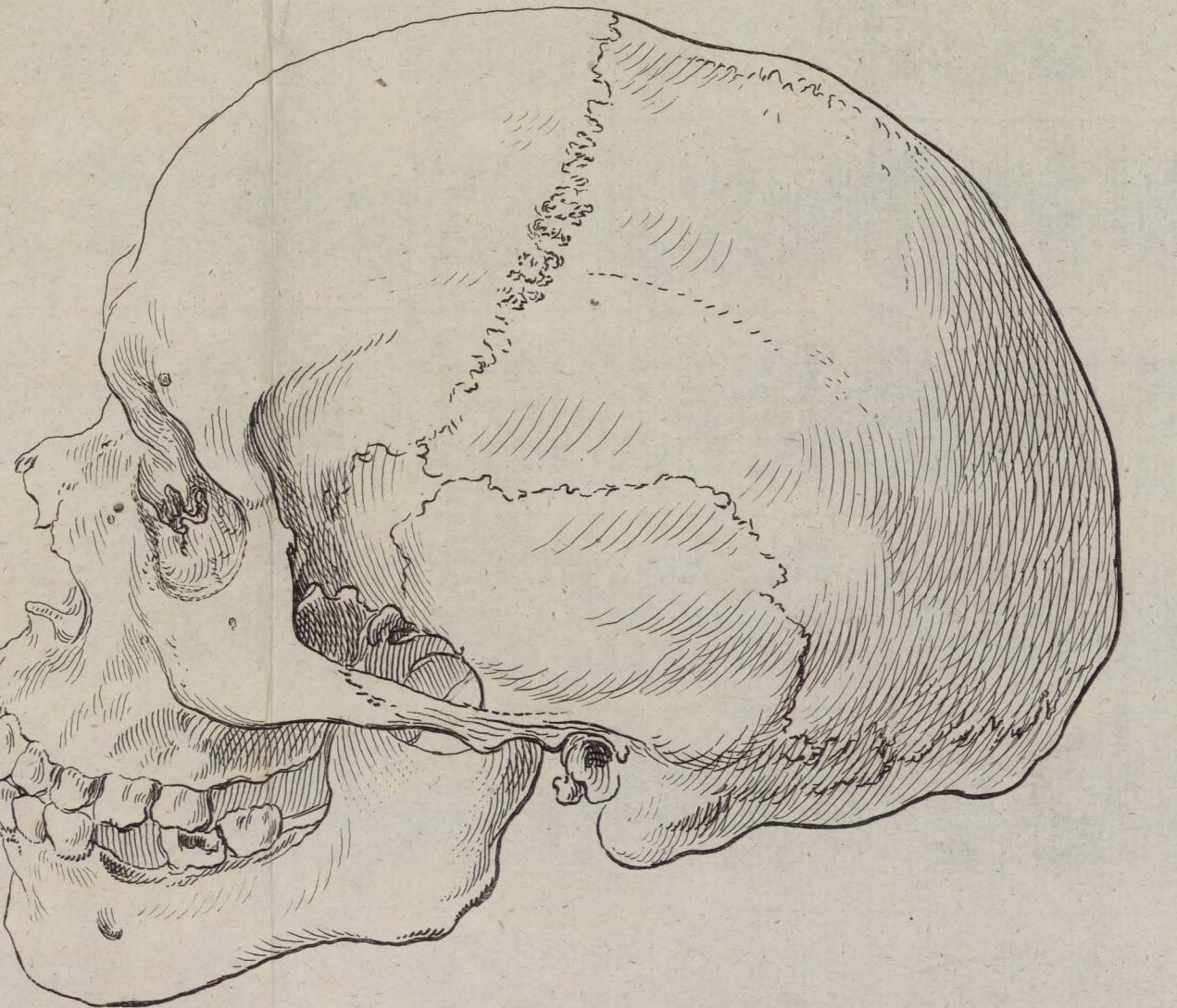

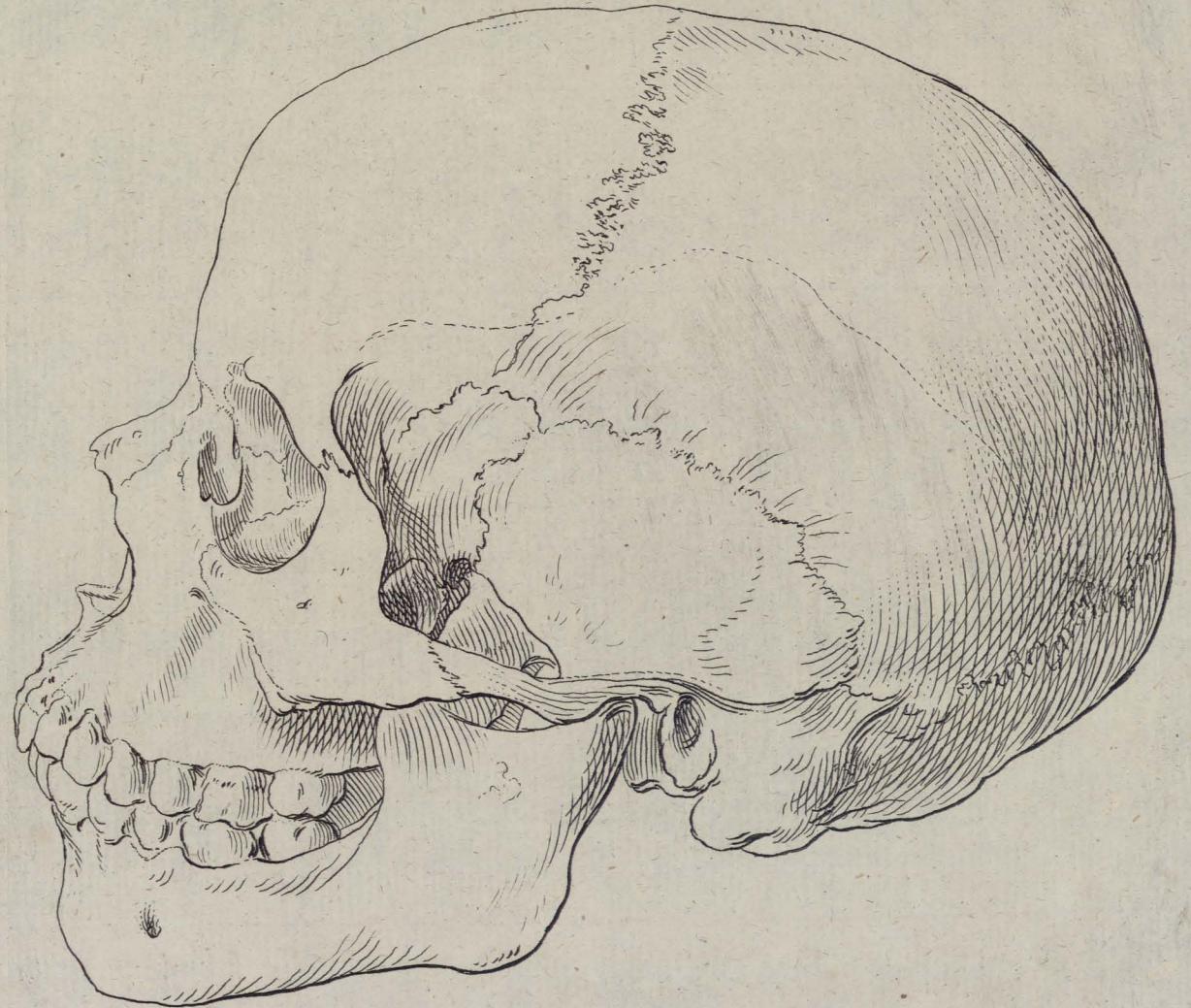
Comentat Tom X.

VII. Actiopis 1^{mi}.

VIII. Actiopis 2^{di}.

VIII. Actiopis 3^{ti}.

Comentat Tom X.

Comentat Tom X.

VARIETATIS TERTIAE
SPECIMINA; TRIA.

VI. VII. VIII. AETHIOPVM.

(— Tab. VI. VII. VIII. —)

Debeo egregiam hanc craniorum trigam amicitiae coniunctissimi MICHAELIS, Prof. med. in acad. Marburgensi et Hassiae Landgrauio ab aulae consiliis, qui in vniuersum quoque multifariis aethiopicorum funerum spoliis fappellectilem meam anatomicam dedit. Medium ordine (— tab. VII. —) ex America boreali redux Noueboraci mihi attulit; postea vero Cassellis bina integra capita aethiopum pridie defunctorum mihi transmisit, quae primo anatomico cultello subiecvi, tumque crania denudata studiose praeparavi.

Maximi sane apertii seriem in constituunt terna crania; ob insignem quea omnes tres intercedit diuersitatem, luculentissimo documento non adeo propriam et characteristicam Aethiopibus esse speciem, quin aequi insigniter inter se ipsos different ac vulgo ab aliis protoplastorum nepotibus differre censemur!

Mandibula v. c. magis prominens in secundo (— Tab. VII. —); longe minus in tertio (— Tab. VIII. —).

Narium apertura amplissima isti tertio, longe angustior reliquis.

Contra limbi narum externi inferius segmentum in secundo acutum marginem praese fert, rotundatum e contrario in primo et tertio.

Nasi radix intropressa et sulco transuerso alte incisa in primo; minus in secundo; omnium minime in tertio.

Dorsum nasi ubi sutura longitudinali dirimitur, acutum in secundo; minus primo; eleganter contra fornicatum in tertio.

Ossis palatini lamina horizontalis in neutro quidem adeo ampla qualem in tribus Russorum craniis coram video, proportione tamen reliquorum latissima in tertio; minus in primo; in tertio denique adeo angusta, ut vix arctiorem in Europaeo vnam vidisse meminerim.

Limbus alveolaris longe angustior secundo quam reliquis duobus.

Vtraque fissura orbitalis amplissima in tertio, perangusta in secundo.

In uniuersum orbitarum habitus in singulo ab eo reliquorum duorum paulisper diuersus: in neutro tamen alia varietate ludens quam et in Europaeorum craniis coram video.

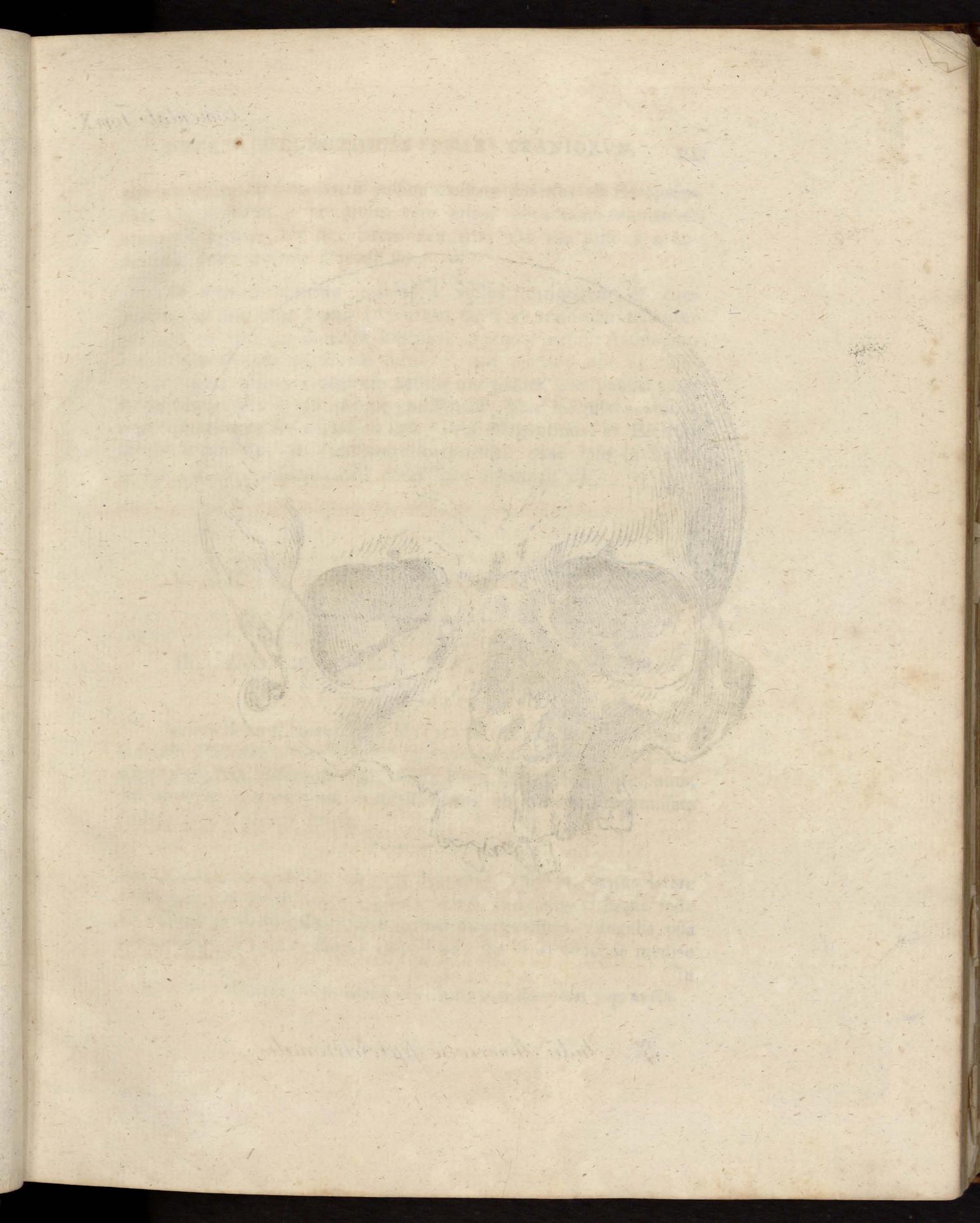
Postica calvariae pars prope protuberantiam occipitalem acute prominens in secundo, eleganter vero rotundata et fere globosa in tertio.

Quibus praeter alia denique et ea accedit differentia, ut secundum crassitatem et pondere singulariter reliquos duos mirum quantum supereret.

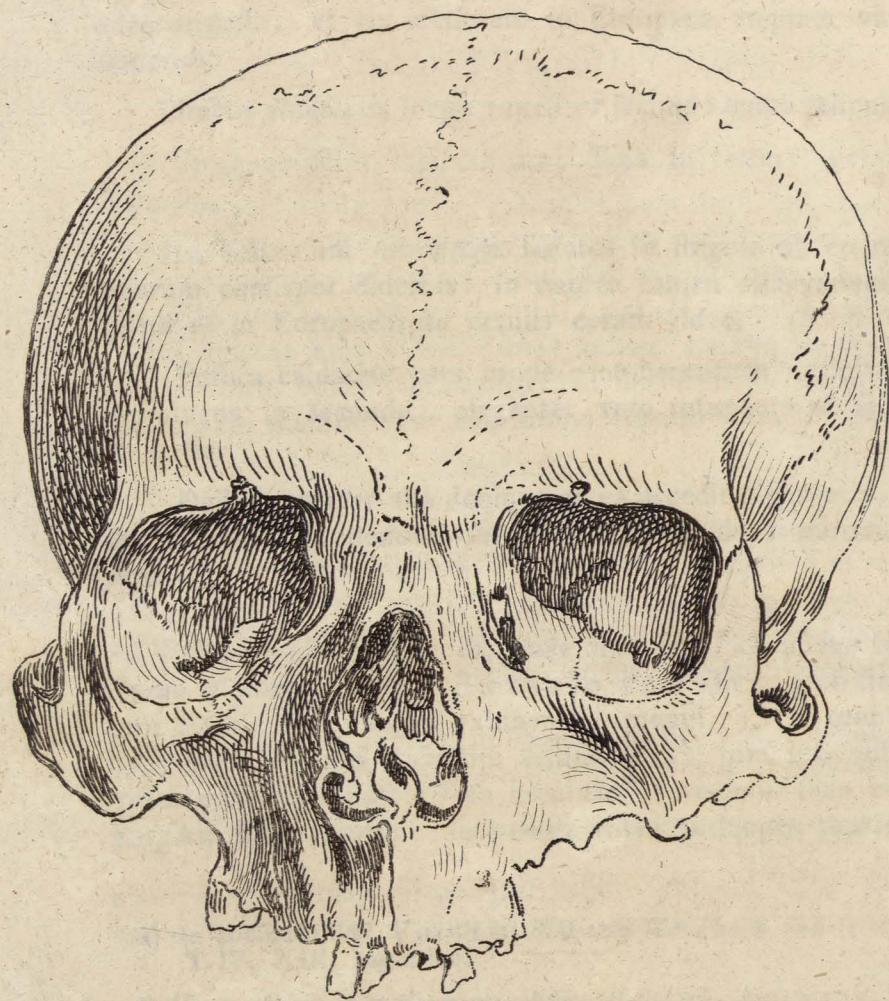
Confirmantur hisce ea, quae alias iam, occasione insignis picturae a summo artifice ANTONIO VAN DYK profectae et quatuor Aethiopum effigies exhibente, monui ^{s)}, si monitu adhuc opus erat, et tum auctorum testimonii ^{t)}, tum ipsa autopsia postquam numerosos aethiopicos homines ex utroque sexu curate contemplari licuit, euici, esse nempe inter Aethiopes maxime genuinos

^{obscoen} In coniunctissimi VOGELI Magazin für Physik und Naturgeschichte. T. IV. P. III. pag. I sqq.

^{t)} Vnum ex his in medium protulisse sufficiat cl. ADANSON in hist. nat. du Senegal pag. 22. — „Les femmes sont à peu près de la taille des hommes, également bien faites. Leur peau est d'une finesse et d'une douceur extrême. Elles ont les yeux noirs, bien fendus; la bouche et les lèvres petites et les traits du visage bien proportionnés. Il s'en trouve plusieurs d'une beauté parfaite. Elles ont beaucoup de vivacité, et surtout un air aisé de liberté qui fait plaisir.

Comentat Tom.X.

IX. Indi Americae septentrionalis.

nos ab altera quidem parte passim multum diuersos ab Europaeorum physiognomia, ab altera vero etiam alios tam eximiae et elegantis formae, ut si colorem demferis, vix illa ratione a nostratum vultu differre dicendi sint.

Et eadem quoque aethiopici vultus varietatem et cum reliquorum hominum forma confluxum quasi et transitum testantur multum ab inuicem diuersae imagines quotquot extant Aethiopum a peritis artificibus ad viuum factae et aeri incisae; tum et differentia, quae icones craniorum aethiopum passim iam publici iuris factas intercedit; et ea quoque potissimum, quae insignis anatomicus, amicissimus SOEMMERRING, Prof. Moguntinus et Electori ab aulae consiliis, de similibus discrepantiis, quae ipse in huius gentis caluariis obseruauerat, curatissime annotauit u).

VARIETATIS QVARTAE

SPECIMINA BINA.

IX. INDI AMERICAE SEPTENTRIONALIS.

(— Tab. IX. —)

Itidem donum amantissimi MICHAELIS, qui egregium hocce cranium Philadelphiae a celebri in nouo orbe anatomico D. CHOVET acceperat, afferente ipsi, fuisse ducis Indi, istarum regionum, qui ante 30 circ. et quod excurrit annos ob caedem commissam ibidem capite plexus fuerit.

Characteres primarii: Vertex depresso, amplius, versus latera supra tempora protuberans, planis semicircularibus vtrinque inde ab orbitali processu ossis frontis sursum divergentibus. Iugalia ossa prominula. Olfactus officina amplissima, ita ut et conchae mediae

C 3

Ueber die körperl. Verschiedenh. des Negers vom Europäer, pag. 14 sqq.

im bullas quasi excavatae sint et sinus SANTORINI insignis capacitatis contineant.

Alia obseruata: Dentes incisores breuissimi, sed acutissimi, scalpriformes. Sutura frontalis superstes. Caluariae ossa valde tenuia; et totum cranium leuissimum.

Etsi pro certo mihi non constet, ad quamnam Americae borealis gentem cranium hocce proxime pertineat, in vniuersum tamen perfecte conuenit cum octonis imaginibus Indorum Cherokeesarum ad viuum a magni nominis artificibus delineatis α), quas cum cranio illo studiose contuli: vtpote quae omnes malas protuberantes et ad vnum fere omnes verticem depresso monistrant.

Posteriorem huncce characterem artificio deberi probabile videtur, vtpote quo plures istius noui orbis plagae incolas infantum tenellorum capita deprimere et in dilectam sibi formam cogere post tot alios curatissime docuit cl. ADAIR y).

Amplissimae vero olfactus officinae egregie respondent, quae apud autores peritos et fide dignissimos de summa istorum barbarorum odorandi acie relata legimus z).

* — XI — *

X.

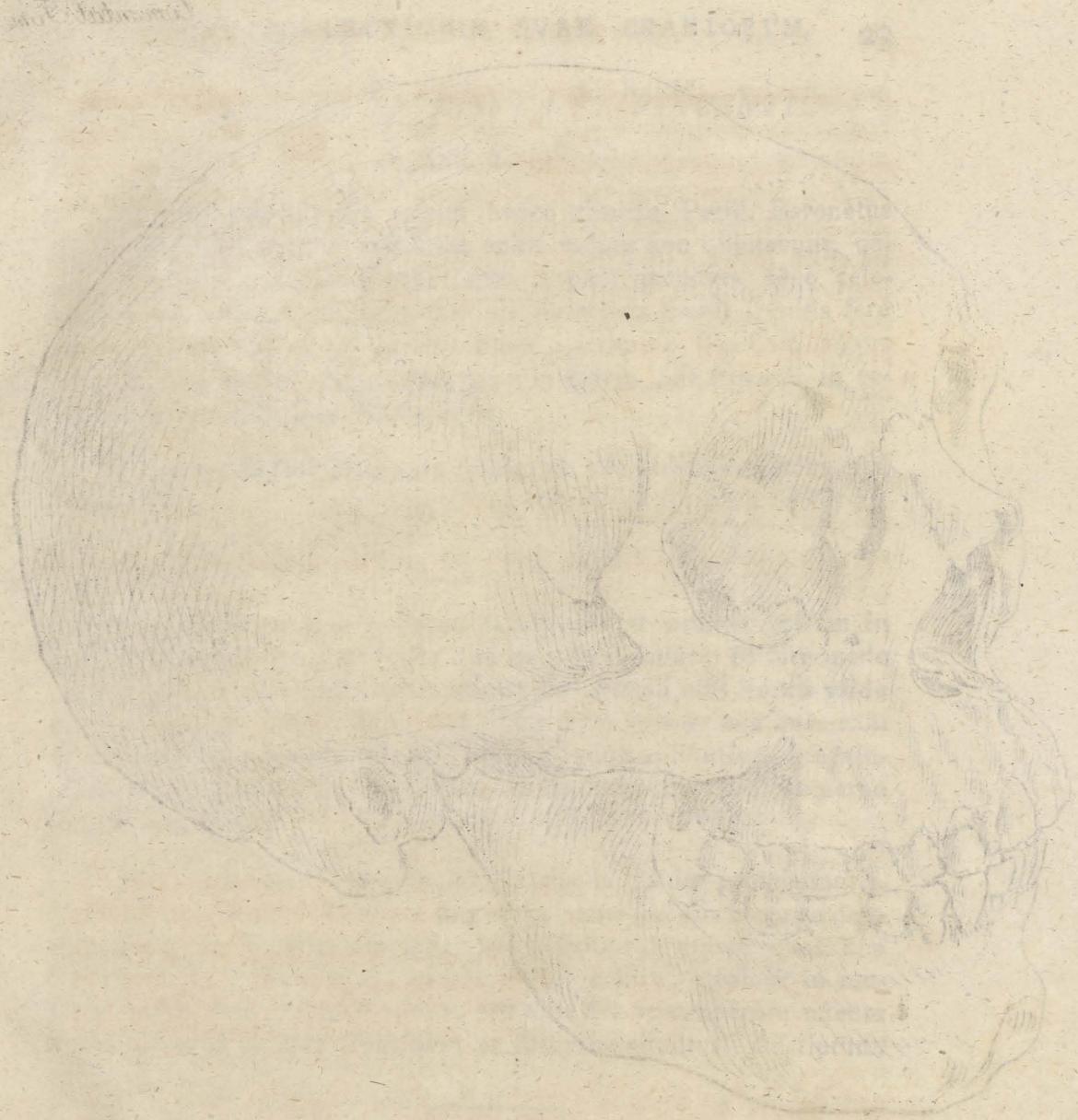
α) Septem viz. gentis suae principes a. 1730. Londini degentes ex MARKHAM pictura aeri incidit Io. BASIRE.

Celebrem vero sex nationum ut vocantur ducem, JOSEPHVM TAYADANEEGA ad magni artificis G. ROMNEY picturam, nigro quod dicunt opere expressit a. 1779. egregius chalcographus I. R. SMITH.

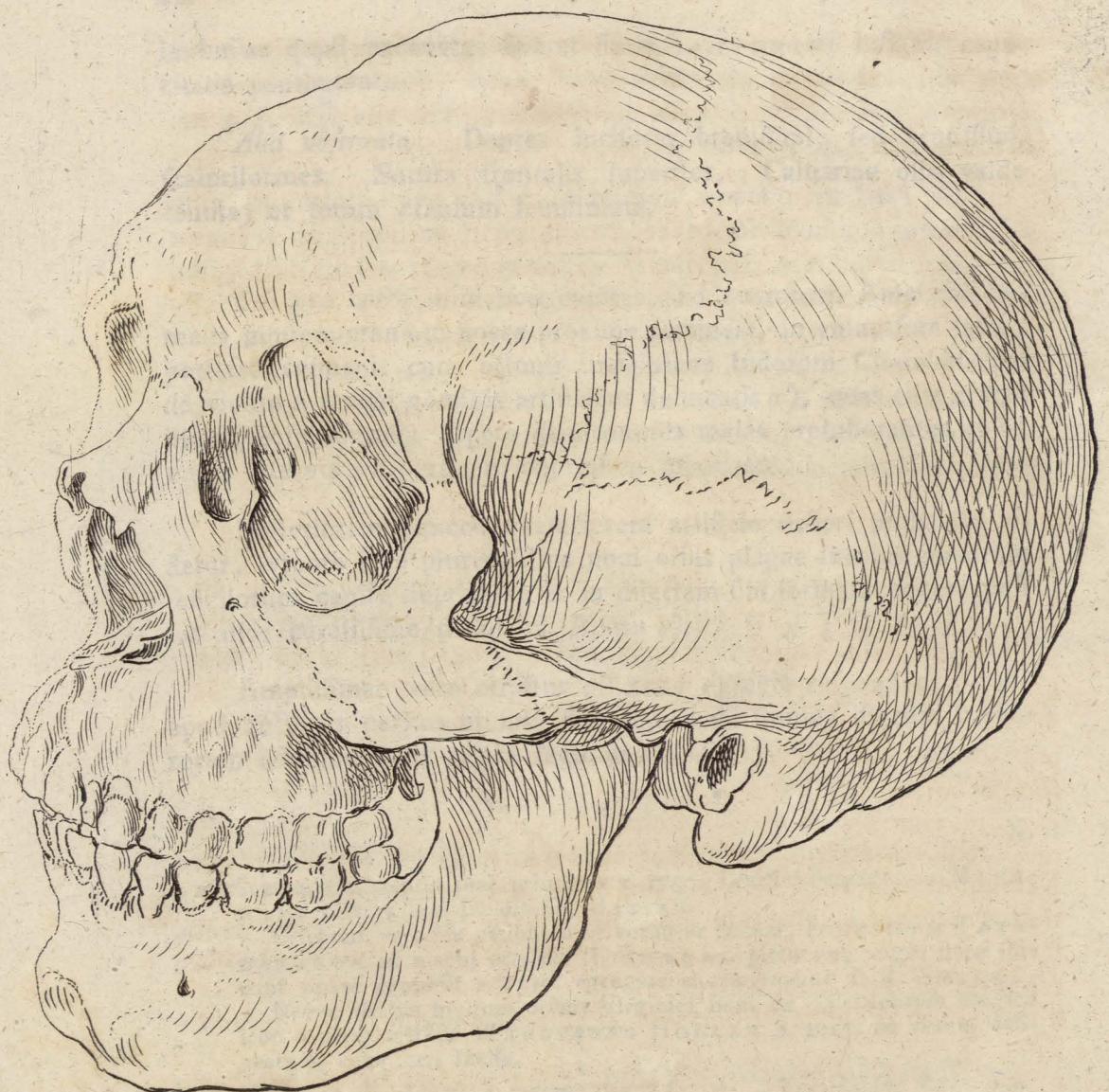
Neque ab his multum differt Virginici hominis 23 annorum elegans icon a claro artifice WENCESLAO HOLLAR a. 1645. ad viuum delinata et aqua forti incisa.

y) *History of the American Indians* pag. 8 sq. — „The Indians flatten their heads in divers forms: but it is chiefly the crown of the head they depress, in order to beautify themselves, as their wild fancy terms it; for they call us long heads, by way of contempt, etc. —

z) Cf. post REN. DE LAUDONIERE, P. CHARLEVOIX aliasque PHIL. G. FR. VON RECK *Reise nach Georgien in VRLSPERGERI Nachr. pp. von der Salzburgischen Colonie in America* T.I. pag. 862.

Commentat Tom. X.

II. Caribaei ex ins. Sti Vincentii.

X. CARIBAEI EX INSULA St VINCENTII.

(— Tab. X. —)

Ditauit collectionem meam hocce cimelio Perill. Baronetus JOSEPHUS BANKS: cimelium enim vocare non dubitabunt, qui norunt, vniuersam eam Caribaeorum stirpem quondam adeo celebrissimam hodie Aethiopum maxime liberorum hostili laeuitia fere totam extirpatam et ad vnam tantum alteramue familiam adhuc superstitem redactam esse, quae vnicie in insula S^ti Vincentii in remoto angulo solitariam vitam degit.

Caput est ducis eorum ante triennium circ. defuncti, cuius ossa, rogatu BANKSI generosissimi effodi curauit cl. ANDERSON horti regii in ista insula praefectus.

Characteres primarii: Frons retropressa et orbitae mirum in modum hiartes, patulae, sursumque quasi spectantes; eo fere modo vti in hydrocephalis spectantur; lamina scil. orbitali ossis frontis valde declivi, margine superciliari obtusissimo &c. Praeter alia quae ex in fluunt singularia ingens quoque notanda venit distantia, quae supremum marginem ossis vnguis et sulcum supraorbitalem pro neruo frontali intercedit.

Alia obseruata: verticis ossa vtrinque valde protuberantia. Nasi ossa praelonga. Denique singularis plane habitus coronae dentium incisorum externorum superioris maxillae; vtpote quae non scalpriformis vt vulgo solet, neque obtuse conica, qualem in mummiae capitis descriptione diximus, sed talis sit, vt cylindrum osseum a postica parte oblique truncatum et sulco longitudinali inscriptum, exhibeat.

Exactissime respondent rarissimi huius cranii conformatio[n]i, quae de singulari Caribaeorum studio, neonatorum capita variis artificiis peculiarem in modum formandi, testes autoptae locupletissimi uno ore

ore testantur. Mirari adeo satis nequeo scepticam quorundam neotericorum dissidentiam, qui totum hocce infantum capita fingendi artificium tanquam impossibile in dubium vocare ausi sunt a). Vix enim quisquam circa rei possibilitatem, vt hac voce vtar, haesitabit, qui consideret ossibus quidem (vt ALBINI verba mea faciam,) naturam firmam esse, duram, rigidam: eademque vero nihilominus plerisque corporis nostri partibus mollibus longe magis mutabiles esse, vtpote quibus non solum fortuitae ex fracturis iactrae miranda reproductionis vi facile reparentur (quod in vulneribus partium carnosarum cum substantia deperdita ob causam alias a me indagatam b), successu caret); verum et secundum naturae ordinem elementa eorum perpetuo renouentur et cum aliis nouiter appositis commutentur. Perpetuam enim nouarum particularum ex purpureo sanguinis fluento ossibus adlato appositionem post tot alia argumenta tritissimis hodie de rubiae tintorum in ossa animalium effectu specifico experimentis, euictum est. Absorbtionis contra substantiae osseae vnum instar omnium afferre liceat vulgatum phaenomenon, alueolos scil. mandibularum post dentium casum deletos. Ex ipsa autem hacce haud inficianda substantiae osseae perpetua commutacione facile iam si quid video, intelligitur, quomodo etiam figura et conformatio ossium infantilium sensim mutari et in varias species cogi possit, quando nempe diutinus et per annos continuatus constans et violentior pressus in ea agit; quod sane eo minus mirandum, cum et in adultis passim phalanges digitorum extremorum pedis calceorum arctorum diutina constrictione deformes redi, imo per ancylosin concrescere, videamus.

Quid quod et longe minus violenta actio fluidi cuiusdam, puris v. c. ossium cauernis inclusi sensim pedentimque eas expandere et formam earum immutare potest, cuius rei documentum dum haec scribo coram video in mustelae vulgaris sceleto, cui sinus frontalis dexter pure in eum congesto et vermiculis lumbricoideis in eodem

a) v.c. clar. SABATIER in *Tr. complet d'anatomie* T.I. pag. 25. ed. Paris. 1781. desideratiss. CAMPER in *klein. Schriften* l.c. pag. 17. et nuper rime adhuc D. ARTHAVD in *Journal de physique* m. Apr. 1789.

b) *Institution. physiol.* §. 460.

nidulantibus in amplam bullam dilatatus est. Similem casum in homine obseruauit collega coniunctissimus cl. RICHTER c). Idemque fere effectus est aquarum cerebri ventriculis in hydrocephalo inclusarum vtpote quae eadem ratione frontalis ossis laminas orbitales deprimere et antrorum protrudere solent, qua in Caribaeo nostro easdem externo frontis pressu protrusas conspicimus.

Verum et iam muscularum actionem adultis et obsfirmatis ossibus nouam et a pristina alienam formam impertire posse, senum diu edentulorum maxilla inferior docet, vtpote cuius anguli laterales, mutata totius ossis et maxime menti directione et ad superiorem mandibulam relatione, mirum quantum sensim a naturali habitu deflectunt, longe obtusiores fiunt &c. Imo vero et similem effectum non semel in craniis obseruaui, quibus in alterutro tantum latere malares dentes lapsi et alveoli obsoleti erant, quam quippe iacturam itidem angulorum maxillae inferioris inaequalitas secuta erat: quale quid supra ad mumiae cranium annotau. Nec dispar ratio est egregii speciminis pathologici, quod vt tot alia munificentiae perill. L. B. AB ASCH debo, quodque itidem obsequiosam ossium indolem, qua violentae et diurnae constrictioni sese accommodant, ad oculum demonstrat. Cranium est virilis aetatis hominis, cui ex perenni spasmo muscularum faciei sinistri lateris ea ipsa ossa, quibus adfiguntur, adeo contracta sunt, vt cum dextro faciei osseae dimidio collata, monstruosam fere discrepantiam monstrant, idemque cranium ab alterutra laterali facie spectatum diuersae plane aetatis et magnitudinis species prae se ferre videatur. Spasmo autem miram eam sinistri lateris contractionem tribuendam esse, praeter alia primo statim intuitu iugalis ossis sinistri a dextro differentia docet, vtpote quod eadem ratione deorsum tractum cernitur, qua maxillae inferioris ala sinistra sursum acta est.

Artificiali ergo cranii infantilis formationi physiogiam et osteogeniam tantum non repugnare, vt potius ad amissim eidem respondeant, luculentissime patet.

c) Nov. commentar. soc. reg. T. III. ad a. 1772. pag. 86 sq. 89.
— Comment. Phys. Tom. X.

Iam ergo ad Caribaei cranium revertamur, quod ipsi huic excursioni ansam praebuit, quodque haud inficianda eiusmodi artificii vestigia et effectus p[ro]fe fert.

Non vnuis idemque modus est, quo Caribaeos istam infantium suorum capitis formationem perficere, itineratores referunt. Alii fronti alligato asserculo id perfici testantur *d)*, alii premendo caput inter binos eiusmodi paruos asseres *e)*, alii denique nudanencheiresi, manu scil. frontem diu et frequentissime comprimente *f)*.

Facile ergo patet in tanta methodi varietate, et arbitraria illius praesertim applicatione quae nuda manu perficitur, effectum quoque non perinde eundem expectari posse. Ita v.c. quod meam collectionem ornat ex ista gente cranium, et si primo intuitu characteristico proprio habitu agnoscendum, non tamen adeo monstruosam frontalis ossis impressionem p[ro]fe fert, qualis in calvaria Caribaei,

d) Cf. v.c. LABAT l.c. T. II. p. 72. — „Les Caraïbes sont tous bien faits, et bien proportionnez, les traits du visage assez agréables. il n'y a que le front qui paroît un peu extraordinaire, parcequ'il est fort plat et comme enfoncé. Ils ne naissent point comme cela, mais ils forcent la tête de l'enfant à prendre cette figure, en mettant sur le front de l'enfant nouveau né une petite planche liée fortement derrière la tête, qu'ils y laissent jusqu'à ce que le front ait pris sa consistance, et qu'il demeure aplati, de maniere que sans hausser la tête ils voyent presque perpendiculairement au dessus d'eux. „

e) THIBAULT DE CHANVALON l.c.

f) Ex nube testium ROCHEFORT, DU TERTRE, DE LA BORDE etc. verba citare licet auctoris egregii sed parum cogniti RAYMUNDI inquit BRITANNI qui in dictionario Caribaeo pag. 145 sequentibus: — Tous les sauvages hommes et femmes ont une même coiffure, et assise qu'elle soit accomplie à leur mode, bien tôt après que l'enfant est né, la femme, qui est choisie pour cela, pestriuant de nouveau sa tête, l'élargit par le haut et l'unit comme en penchant par le bas jusques aux yeux, applatisant le front à l'égal du reste. (et en cela ils veulent faire constater leur beautés). — et paulo post ita pergit: — La mère près de deux ans de temps pendant le jour, pose les jambes de l'enfant sur une de ses cuisses (estant assise) et la teste sur l'autre, l'enfant étant endormi, elle ouvre sa main droite, la pose sur le devant de la teste de l'enfant, appuye son coude gauche dessus, pauche sa teste sur sa main, et dort ainsi avec l'enfant, assise de faire subsister la forme qu'on lui a donné. Cela fait qu'ils ont de gros yeux, qui leur sortent hors de la teste. Je ne me suis pas appereu que cela les rendit ordinairement camus. —

quam HUNALDUS quondam descripsit g), conspicitur: quam vero anomalam et a sueta Caribaeorum capitis forma abhorrentem, et non nisi a violentiore excessu artificiosae istius manupressionis natam esse, facile patet, si ea contuleris, quae de Caribaeorum habitu idonei testes referunt, quorum neuter tam horridum et deformem eum describit, omnes vero talem perhibent, qualem nostrum specimen prae se fert, cui et ea Caribaei caluaria respondet, cuius icon nuper ex cimeliis musei philadelphorum insulae Domingo depromta publici iuris facta est h).

Similem inaequalem effectum tam arbitriae capita neophytorum ligando aut comprimendo efformandi methodi alterum quoque demonstrat cranium Turcae in nupera obsidione Oczacovensi occisi, quod iunctim cum priore quod supra exhibuimus miserat generosissimus ASCHIUS: quodque etsi in vniuersum charactere quem diximus primario, occipitio scil. vix ultra foramen magnum retrorsum prominentia sed sursum ascendentia, perfecte cum priore conueniat, nutricis tamen, ut verisimillimum videtur, negligentia tam inique ligatum fuit tenello, ut iam mirum in modum oblique presulum appareat, et a vertice spectatum peripheria eius fere ad rhombi speciem accedat, frontis scil. dimidio dextro, et bregmate contra sinistro prominentibus, dextro vero verticis osse cum sinistra frontis parte luculentissime intro pressis.

g) Mémoires de l'acad. des sc. de Paris a. 1740. pag. 371 sq. tab. XVI. fig. 1.

Aut grauiter fallor aut ipfissimum hocce est cranium quod iam in museo cl. CLINE Londini seruatur, ubi denuo delineauit et iconem aeri incisam perillustri BANKSI o dedicauit a. 1785 CAMPERVS.

h) Jurnal de physique I. c. tab. I. sup. easlibet.

Itaque illuc esset invenire nullum in membranis undanis relictum in tuba a subtilissimi envy mortales mucosibus annellis circumclusis sic latissimis

Q. 8. 1. & II. secundum quod in his gali 1791. in